

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
ZARZĄD GŁÓWNY

02 - 520 Warszawa

tel.: 640 80 23; 640 82 67

ul. Wiśniowa 50

fax: 849 82 30

L.dz. ZG/ 199 / 2007

Warszawa, 26 listopada 2007 r.

**Kancelaria Prezesa
Rady Ministrów**

**Departament Bezpieczeństwa
Narodowego**
Warszawa

W nawiązaniu do przesłanego nam, pismem DBN-110-7(4)/07, do zaopiniowania projektu rozporządzenia Rady Ministrów w *sprawie szczególnych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej* przedstawiam poniżej stanowisko Prezydium Zarządu Głównego NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa:

NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa opowiada się zdecydowanie za wykreśleniem zdania: „w oddziałach dla osadzonych niebezpiecznych i w oddziałach terapeutycznych dla skazanych z zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonymi umysłowo”, zawartego w § 4 pkt 4b.

Uzasadnienie.

1. Umieszczenie w projekcie rozporządzenia (ponownie) powyższego zdania stoi w sprzeczności z zapisem art. 88 § 3 Kodeksu karnego wykonawczego, w którym nie ma jakiegokolwiek mowy o „oddziałach dla osadzonych niebezpiecznych”. Dalsze utrzymanie powyższego zdania miało by zatem przedmiotowy, a nie podmiotowy, charakter traktowania zagadnienia.
2. Wprawdzie w Służbie Więziennej funkcjonują tzw. „oddziały dla niebezpiecznych” o wzmożonym systemie ochrony, ale nie oznacza to, że skazani zakwalifikowani do tego systemu odbywają karę w tych oddziałach. Jest zdecydowanie odwrotnie. Związane to jest nie tylko z pojemnością tych oddziałów, ale przede wszystkim ze względów procesowych, co powoduje, że skazani ci odbywają znacznie większą część swoich wyroków (nawet wieloletnich) w warunkach aresztu śledczego lub w zakładach karnych o zwykłym systemie zabezpieczeń. Powoduje to, że praca funkcjonariuszy na takich „zwykłych” oddziałach jest szczególnie trudna, wyczerpująca, stresogenna i niebezpieczna, gdyż funkcjonariusz obok „skazanych niebezpiecznych” ma pod swoją opieką również kilkudziesięciu (a czasami kilkuset) innych podopiecznych. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, iż znaczna część osadzonych, którzy w ostateczności kwalifikują się do odbywania kary w systemie terapeutycznym, posiada niską odporność zdrowotną, będąc także nosicielami wirusa HIV, czy o zaawansowanej chorobie AIDS. Za pełnioną w takich warunkach służbę w „zwykłych oddziałach” nie są przewidziane jakiegokolwiek dodatkowe gratyfikacje, czy to w postaci wyższego wynagrodzenia, czy zwiększenia wymiaru urlopu, dlatego też możliwość podwyższenia im wymiaru emerytury jest jak najbardziej uzasadniona.
3. Podobna sytuacja odnosi się do brzmienia art. 96 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, w którym jest jedynie mowa o skazanych odbywających karę w systemie terapeutycznym. Wprawdzie § 4 tego artykułu odnosi się do „oddziałów terapeutycznych”, ale poprzez fakultatywne ujęcie sformułowania: „*przede wszystkim*” dopuszcza odbywanie kary, przez wskazanych skazanych, również poza tymi oddziałami. Jest to zjawisko bardzo powszechne z uwagi na niewystarczającą liczbę miejsc w oddziałach terapeutycznych.
4. Ponadto, utrzymanie proponowanego w projekcie zapisu oznacza, że także funkcjonariusze pełniący służbę w oddziałach, w których przeprowadza się obserwację sądowo-psychiatryczną, będą nadal pozbawieni prawa do podwyższenia emerytury. Jest to szczególnie niesprawiedliwe, gdyż powyższe oddziały (obserwacji sądowo-psychiatrycznej) umiejscawiane są w szpitalach więziennych, a umieszczani są w nich wspólnie osadzeni zarówno ci, o których mowa w art. 88 § 3 i 96 § 1 Kkw, jak również inni o nie rozpoznanym stopniu zagrożenia dla otoczenia.

5. Naszą wątpliwość budzi także brak spójności w używanym w § 4 pkt 4 nazewnictwie. W zamyśle ustawodawcy prawo do podwyższenia emerytury, z tytułu szczególnie uciążliwego charakteru służby, mieli mieć funkcjonariusze Służby Więziennej, którzy przez okres co najmniej 8 miesięcy w ciągu roku wypełniają zadania w zakresie bezpośredniej ochrony i opieki nad „osadzonymi”, czyli nad osobami, które mogą posiadać zarówno status: skazanego jak i tymczasowo aresztowanego. Natomiast propozycja zapisu § 4 pkt 4b w projekcie rozporządzenia ogranicza (bez merytorycznych przesłanek) pojęcie „osadzony” wyłącznie do pojęcia „skazany”.

(-) **Bronisław Ogonek-Obierzyński**

Do wiadomości:

1. Dyrektor Generalny Służby Więziennej.
2. Departament Legislacyjno-Prawny Ministerstwa Sprawiedliwości.